

Η καλή θέληση και η συντομία κατά την επικοινωνία στην ποιμαντική διακονία (Πρωτοπρεσβύτερος Χρήστος Αιγίδης)

/ [Πεμπουσία](#)

[Προηγούμενη δημοσίευση: <http://bit.ly/2fH2N1L>]

Αρχή της καλής θέλησης και της πειστικότητας

Στην αρχή της καλής θελήσεως εκφράζεται η καλή πίστη και η θετική εκ των προτέρων διάθεση του πομπού στη διαδικασία της επικοινωνίας και συγκεκριμένα στη μεταφορά του μηνύματος. Με τη στάση αυτή του πομπού προσελκύεται πιο εύκολα η προσοχή του δέκτη και είναι πιο πιθανό να έχουμε τα επιθυμητά αποτελέσματα από την επικοινωνία μας. Ακόμα πέρα από την καλή θέληση του πομπού χρειάζεται να είναι και πειστικός. Να μπορεί δηλαδή να πείθει με τη στάση και τη συμπεριφορά του (Φαναριώτης 2009) .

Εδώ θα αναφέρουμε ξανά την έρευνα του καθηγητή κ. Χυτήρη που αποδεικνύει πως στη διαδικασία της επικοινωνίας, σημαντικό ρόλο έχει η στάση του σώματος και η συμπεριφορά με 55%, στη συνέχεια είναι τα χαρακτηριστικά εκείνα του διαύλου της επικοινωνίας όπως η φωνή και η έντασή της με 38% και μόνον το 7% έχουν να κάνουν με τα λόγια αυτά καθ' αυτά. Με την παραπάνω έρευνα αποδεικνύεται ξεκάθαρα πως η συμπεριφορά και η στάση του πομπού διαδραματίζει το σπουδαιότερο ρόλο στην επικοινωνία. Η αρχή της καλής θελήσεως και της πειστικότητας επιβεβαιώνει την αλήθεια αυτή.

Φωτο: Σπύρος Δρόσος

Τη συγκεκριμένη αρχή στην επικοινωνία του Κληρικού θα την εξετάσουμε χωριστά. Όσο αφορά την καλή θέληση να σημειώσουμε πως όντως είναι σημαντικό, ίσως και δεδομένο ο Ιερέας να εκφράζεται και να συμπεριφέρεται με καλή διάθεση, με θετική στάση, με αγάπη και χαρά. Στο σημείο αυτό να κάνουμε μια σημαντική επισήμανση. Αν ο Ιερέας δεν αγαπάει το Λειτουργημά του, αν δεν έχει μεράκι γι'αυτό που κάνει, εάν μη γένοιτο αισθάνεται αγγαρεία το ράσο που φοράει ή εάν σε τελική ανάλυση έγινε Κληρικός για επαγγελματική αποκατάσταση και μόνον, μάλλον η καλή θέληση δεν θα είναι δεδομένη. Το ίδιο ισχύει για όλους τους ανθρώπους αναφορικά με αυτό που κάνουν. Μάλλον όμως στην περίπτωση των Κληρικών έχει μεγαλύτερο αντίκτυπο γιατί η Ιερατική Διακονία και επικοινωνία έχει να κάνει με ανθρώπους.

Σχετικά με την αρχή της πειστικότητας έχουμε να σημειώσουμε τα εξής: α) είναι γεγονός πως ο Κληρικός πρέπει να υποστηρίζει ή μάλλον να βιώνει πρώτος εκείνος όλα αυτά που επιθυμεί να μεταφέρει μέσω της προσευχής και της πίστης του στους ανθρώπους. Η στάση του δηλαδή να είναι σοβαρή, να είναι ακέραιος έτσι ώστε να δημιουργεί το αίσθημα της εμπιστοσύνης στους πιστούς της Ενορίας του. Από την άλλη μεριά όμως υπάρχει ένας κανόνας που ο ίδιος ο Χριστός έθεσε ως προϋπόθεση της πνευματικής ζωής όταν είπε πως “ όστις θέλει οπίσω μου

ακολουθεί ” δηλαδή όποιος θέλει να Τον ακολουθήσει. Στα θέματα της Πνευματικής ζωής δεν χωράει πειστικότητα και εξαναγκασμός. Το αποτέλεσμα της επικοινωνίας του Κληρικού πρέπει να είναι προϊόν της ελεύθερης βούλησης του δέκτη - πιστού, δίχως πίεση και εξαναγκασμό. Με βάση αυτήν την πολύ σημαντική παρατήρηση θα λέγαμε πως η αρχή της πειστικότητας στην επικοινωνία του Κληρικού έχει περιορισμένη ισχύ ή καλύτερα διαφορετική έννοια.

Αρχή της συντομίας και της πληρότητας των μηνυμάτων

Η αρχή της συντομίας υπαγορεύει τη μεταφορά του μηνύματος από τον πομπό στον δέκτη με όσο το δυνατόν λιγότερες φράσεις ή λέξεις. Να αποφεύγονται δηλαδή οι περιττές εκφράσεις, οι δυσνόητες λέξεις και να υπάρχει πάντα η προσοχή του αποστολέα να μην ξεφύγει στη διαδικασία από τον σκοπό του, που είναι ο λόγος για τον οποίο επικοινωνεί.(Μπουραντάς 1992) .

Από την άλλη μεριά η αρχή της πληρότητας σημειώνει πως το μήνυμα που αποστέλλεται πρέπει να περιέχει όλα τα απαραίτητα στοιχεία που να το καθιστά πλήρες, άρτιο και κατανοητό. Να αποφύγουμε, χάριν της συντομίας, να μεταφέρουμε βασικές και απαραίτητες πληροφορίες στο μήνυμά μας με αποτέλεσμα να μην γίνει αντιληπτό από τον δέκτη. Φαινομενικά ίσως η έννοια της πληρότητας να έρχεται σε αντίθεση με τη συντομία. Όμως αυτό δεν είναι αλήθεια. Για τον λόγο αυτό πρέπει ο πομπός να διαθέτει γνώση και να έχει την εμπειρία να μεταφέρει ένα πλήρες μήνυμα ακολουθώντας όμως την αρχή της συντομίας.

Ό, τι όμως αφορά την επικοινωνία του Κληρικού στην Ποιμαντική επικοινωνία του και σε ό,τι έχει σχέση με την τέλεση των Ακολουθιών και των Μυστηρίων είναι δεδομένο το περιεχόμενο και η έκταση της επικοινωνίας. Για να είμαστε ειλικρινείς είναι μάλλον λίγο μακροσκελείς αυτές οι διαδικασίες με αποτέλεσμα να κουράζουν και ίσως να απωθούν τους ανθρώπους. Εκτός Μυστηρίων και Ακολουθιών εκεί θα πρέπει ο Ιερέας να ακολουθεί τη συγκεκριμένη αρχή, να είναι σύντομος, αλλά και να μεταφέρει όλα όσα θέλει με πληρότητα χωρίς να κουράζει και δίχως να δημιουργεί δυσφορία στους συνομιλητές του.

(συνεχίζεται)